

Street healing 26 november 2022

We spraken een vrouw, die wij enige maanden eerder ook hadden gesproken. Toen vertelde zij ons dat zij veel sport, maar dat het sporten voor haar ook een soort vluchten voor pijnlijke dingen uit het verleden was geworden. Ze was zoveel gaan sporten, dat ze er gezondheidsklachten van had gekregen. Ze had haar lichaam letterlijk opgebrand en moest noodgedwongen stoppen met sporten.

We hadden toen een lang en persoonlijk gesprek over diverse zaken, onder andere over God en Jezus. Dat Hij ons Zijn rust aanbiedt, als wij vermoeid en belast zijn. Ook wat betreft ons verleden. We hadden haar toen ook een Johannes evangelie meegegeven om eens te lezen.

De afgelopen weken moesten wij regelmatig aan haar denken. Hoe zou het met haar gaan? We zouden haar graag weer eens spreken. En vandaag kwamen we haar toevallig tegen en raakten we in gesprek. Het ging beter met haar, zei ze. We hadden onder meer een gesprek over hoe onvervulde behoeften in de kindertijd kan leiden tot pijn.. En dat ons emotioneel afweersysteem daartegen afweer mechanismen ontwikkelt om ons als kind tegen deze pijn te beschermen. Als kind is deze pijn immers levensbedreigend.

En dat deze afweermechanismen, zoals bijvoorbeeld angst, boosheid, controle, pleasen, minderwaardigheid of onverschilligheid, ons problemen gaan geven in onze relaties als we volwassen zijn geworden. Dat herkende ze en ze vertelde dat ze daar ook in haar leven mee bezig was. We wezen haar op een boek dat haar op dat gebied eventueel verder kon helpen.

Wat het geloof betreft, zei ze dat ze overtuigd atheïst is. Dit was mede ingegeven door hoe de kerk vroeger met vrouwen was omgegaan, door ze als heks op de brandstapel te gooien. Daarom moest ze niets van God hebben.

We nodigden haar uit het boekje “Hoe kan ik God leren kennen” eens te lezen. Het laat God zien hoe Hij werkelijk is en het nooit zijn wil is om mensen op een brandstapel te gooien. Ze nam het boekje aan.

We spraken een man, die ons vertelde dat hij een pijnlijke schouder heeft door het sporten. Hij kan zijn arm ook maar tot een bepaalde hoogte tillen, waarna de schouder blokkeert en klem komt te zitten. Hij heeft dan ook behoorlijk pijn, pijnniveau 5,5 op de schaal van 1-10. We vroegen of wij voor zijn schouder mochten bidden? Dat God de mobiliteit zou herstellen en de pijn zou wegnemen? Dat vond hij goed en we spraken genezing uit over de schouder.

Hierna vroegen wij hem om zijn schouder te bewegen om te kijken hoe het met de mobiliteit stond. Hij kon zijn schouder nu goed bewegen, zijn schouder kwam niet meer klem te zitten en alle pijn was weg. De man was gelovig en dit was een hele bemoediging voor hem. Enige maanden na dit gebed hadden we weer een ontmoeting met hem. We vroegen hem hoe het daarna met zijn schouder was gegaan? Hij vertelde ons dat hij na het gebed zijn schouder weer goed kon gebruiken, zonder pijn en probleemloos kon sporten.

We spraken een man, die aangaf pijn aan zijn linker been rond de knie te hebben tijdens het sporten. Hij was ongelovig en toen wij hem vertelden dat wij voor hem wilde bidden, vond hij dat apart, maar ook wel interessant.

Na enig twijfelen van zijn kant, mochten we voor hem bidden, waarbij we eerst zijn beenlengtes controleerden, omdat dit kan leiden tot pijnklachten. Zijn linkerbeen was korter dan het rechter en we bevalen het been om uit te groeien.

Het been groeide langzaam uit en toen wij vroegen of de man hierbij iets in zijn been had gevoeld, zei hij dat zijn been “numb” voelde, een beetje licht, alsof er een gewicht, een last van zijn been was afgenomen. Hij was duidelijk geïnteresseerd in ons verhaal over God en het evangelie en nam graag het Johannes evangelie en het traktaat aan.

We spraken een vrouw, die heel open was. Toen wij vertelden dat wij voor de zieken bidden, zei ze “Wat lief!”. Ze gaf aan vitamine B12 tekort te hebben en wij mochten voor genezing daarvan bidden. Na het gebed vroegen we wat ze ervaarde en ze zei: “Het voelt goed”. Vervolgens spraken we nog even door over God’s verlangen om een relatie met haar hebben, waarin Hij haar kan laten zien hoeveel Hij van haar houdt. Dat het God niet gaat om religie, maar om relatie. Ze nam het JE en het traktaat “Hoe kan ik God leren kennen” enthousiast aan en zou het gaan lezen.

We spraken een vrouw aan, die met betraande ogen een sigaretje stond te roken. We vroegen haar of ze soms verdriet had, omdat het leek alsof ze stond te huilen. “Nee hoor”, zei ze, dat komt door de wind. We raakten in gesprek en ze was in het begin een beetje argwanend. Maar het gesprek werd steeds losser en persoonlijker en toen vertelde ze dat ze onlangs de diagnose borstkanker had gekregen. Het was gelukkig in een beginstadium ontdekt, dus er was grote kans op genezing, zei ze. Maar het was toch wel even schrikken.

We vertelden haar dat God graag bij haar wilde zijn in deze moeilijke tijd. Om haar te troosten en bij te staan met Zijn rust in deze moeilijke tijd. Alhoewel ze in het begin van het gesprek nog afwijzend was geweest naar God, stond ze nu open voor deze uitnodiging en nam het Johannes evangelie en het traktaat aan. We hoefden niet voor haar genezing te bidden.

We spraken een jonge vrouw, die aangaf geen gezondheidsklachten te hebben. We vertelden over wie God voor ons is en hoe hij ons leven heeft beïnvloed. Ze vond het wel heel toevallig dat wij haar hadden aangesproken en met haar over het geloof spraken. Ze was enige dagen geleden ook op eenzelfde wijze aangesproken, ook om over het geloof te spreken. Dit was haar nooit eerder overkomen. En nu twee keer in enkele dagen. Toevallig!

Wij vertelde haar dat wij geloven dat toeval een door God geënceneerde situatie is, waarbij hij anoniem wenst te blijven. Dat vond ze mooi gesproken en ze nam graag het JE en het traktaat aan.

We spraken een vrouw, die wel geloofde, maar niet “kerks” is. Of dat kon? Wij vertelden haar dat God in eerste instantie een relatie met ons wil. Dat wij Hem gaan kennen voor wie Hij is. En wanneer wij vanuit die relatie naar de kerk gaan, om Hem beter te leren kennen, dan is dat altijd goed. Maar wanneer wij naar de kerk gaan, omdat wij denken dat wij daarmee God’s goedkeuring of rechtvaardiging kunnen verdienen, dan begrijpen wij het evangelie niet. Rechtvaardiging ligt niet in kerkgang, maar in geloof in Jezus. En natuurlijk is kerkgang goed, zelfs nodig tot opbouw van iemands geloof en dat van de medemens. Maar God wil bovenal ons hart, niet onze acties. Dit sprak haar zeer aan en zij nam onze lectuur ook aan om Hem beter te leren kennen.

We spraken drie jonge meiden, die erg moesten giechelen tijdens onze ontmoeting. En dat is logisch, want hoe vaak spreek je midden op straat over Jezus, God en geloof? Of laat je voor je bidden? Maar een van de dames leed aan suikersziekte en was moedig genoeg om voor zich te laten bidden. Al ging het wel met het nodige gegiechel gepaard. Ook zij nam graag het Johannes evangelie met het traktaat “Hoe kan ik God leren kennen” aan.

We spoke to a woman whom we had also spoken to a few months earlier. Then she told us that she does a lot of sport, but that sport had also become a kind of escape from painful things from the past for her. She had started exercising so much that she had developed health problems. She literally burned her body out and was forced to stop exercising.

We then had a long and personal conversation about various things, including God and Jesus. May He offer us His rest when we are weary and burdened. Also about our past. We had also given her a John's Gospel to read.

We have been thinking about her regularly over the past few weeks. How would she be? We would like to speak to her again. And today we just happened to run into her and we got into a conversation. She was doing better, she said. Among other things, we had a conversation about how unmet needs in childhood can lead to pain. And that our emotional defense system develops defense mechanisms to protect us from this pain as a child. After all, as a child, this pain is life-threatening.

And that these defense mechanisms, such as fear, anger, control, pleasing, inferiority or indifference, will cause us problems in our relationships when we become adults. She recognized that and she said that she was also working on it in her life. We pointed her to a book that might help her in that area.

Regarding religion, she said she is a convinced atheist. This was partly prompted by how the church had treated women in the past, by burning them at the stake as witches. That's why she had nothing to do with God.

We invited her to read the booklet "How Can I Know God". It shows God for what He really is and it is never His will to burn people at the stake. She took the booklet.

We spoke to a man who told us that he has a sore shoulder from exercising. He can also only lift his arm to a certain height, after which the shoulder blocks and gets stuck. He is therefore in considerable pain, pain level 5.5 on the scale of 1-10. We asked if we could pray for his shoulder? That God would restore mobility and take away the pain? He agreed and we pronounced healing over the shoulder.

After this we asked him to move his shoulder to see how the mobility was. He could now move his shoulder well, his shoulder was no longer stuck and all pain was gone. The man was religious and this was a great encouragement to him. A few months after this prayer we had another meeting with him. We asked him how his shoulder had been after that? He told us that after prayer he was able to use his shoulder again, without pain and without any problems.

We spoke to a man who reported pain in his left leg around the knee during exercise. He was incredulous and when we told him that we wanted to pray for him, he thought that was strange, but also interesting.

After some hesitation on his part, we were allowed to pray for him, checking his leg lengths first, as this can lead to pain. His left leg was shorter than the right and we ordered the leg to grow out.

The leg slowly grew out and when we asked if the man had felt anything in his leg during this, he said that his leg felt "numb", a little light, as if a weight, a burden had been taken off his leg. He was clearly interested in our story about God and the Gospel and gladly accepted the Gospel of John and the tract.

We spoke to a woman who was very open. When we said that we pray for the sick, she said "How sweet!". She indicated that she had a vitamin B12 deficiency and we were allowed to pray for a cure.

After the prayer, we asked her what she was experiencing and she said, "It feels good." Then we talked about God's desire to have a relationship with her where He can show her how much He loves her. That God is not about religion, but about relationship. She eagerly accepted the JE and the tract "How Can I Know God" and was going to read it.

We approached a woman who was smoking a cigarette with teary eyes. We asked her if she was sad because she seemed to be crying. "No," she said, that's because of the wind. We got talking and she was a bit suspicious at first. But the conversation became looser and more personal, and then she shared that she had recently been diagnosed with breast cancer. Fortunately, it was detected early, so there was a good chance of a cure, she said. But it was still a bit scary.

We told her that God wanted to be with her during this difficult time. To comfort and assist her with His rest in this difficult time. Although she had been dismissive of God at the beginning of the conversation, she was now open to this invitation and accepted the Gospel of John and the tract. We didn't have to pray for her healing.

We spoke to a young woman who indicated that she had no health problems. We talked about who God is to us and how he has influenced our lives. She thought it was quite a coincidence that we had approached her and talked to her about faith. She had also been addressed in the same way a few days ago, also to talk about faith. This had never happened to her before. And now twice in a few days. By chance!

We told her that we believe chance is a situation staged by God, where he wishes to remain anonymous. She thought that was well spoken and she gladly accepted the JE and the tract.

We spoke to a woman who believed, but is not “churchish”. Or that was possible? We told her that God wants a relationship with us in the first place. That we come to know Him for who He is. And when we go to church from that relationship, to get to know Him better, that's always good. But when we go to church because we think we can earn God's approval or justification, we don't understand the gospel. Justification does not lie in church attendance, but in faith in Jesus. And of course going to church is good, even necessary to build up one's faith and that of the fellow man. But above all, God wants our hearts, not our actions. This appealed to her very much and she also accepted our literature to get to know Him better.

We spoke to three young girls, who were giggling a lot during our meeting. And that makes sense, because how often do you talk about Jesus, God and faith in the middle of the street? Or are you praying for you? But one of the ladies suffered from diabetes and was brave enough to be prayed for. Although it was accompanied by the necessary giggles. She, too, gladly accepted the Gospel of John with the tract “How Can I Know God?”